

ԵՐԳ ԱՁԳԱՅԻՆ ՆԱՀԱՏԱԿԱՅ

Ի Բ Ի Կ Ո Ւ Ն Ը

Մեղեգիներ մեղրանուշ

Աստղերէն հոս կը հասնին.

Մարդիկ, ժամեր, արշալոյս՝

Երգ կը խառնեն մեր քնարին:

—*

Այլ էակաց մէջ բոլոր

Երջանիկ քան զմեզ չկայ.

Ո՛վ քընարներ քաղցրալուր,

Հրեշտակք, օրհնենք մենք ըզնա:

—*

Ատելութիւնն ու նախանձ

Մարդուն՝ որ վարը կ'ապրի,

Չունինք մենք հոս անոնց զանձ,

Բուժ՝ մահացուի լ'անբանի:

—*

Ո՛ւ արտասուք գիտենք,

Ո՛ւ տըրտմութիւնն ու խաւար.

Յաւոց անունն կը լըսենք,

Մեղքը կ'ապրի միայն վար:

—*

Ստեղծող էակ և Անհուն,

Մեզ սիրեցիր յաիրտեան.

Քեզմով ելած օրհնութիւն՝

Է քեզ համար լոկ արժան:

Հ. Ա. ՅՈՎԻԹԵԱՆ

Պուրակին մէջ կ'անցնին հօտերը, լըռած

Կիթառներէն, սըրինգներէն հովուական

Դեռ կը լըսուին արձագանգներ կորսւած

Անդորրաւա օդին մէջէն իրիկուան:

—*

Կը ծաւալէ թեթեւ ըստուերն եղևին,

Աղբիւրներու հընչուն ծիծաղը նորէն,

Կը մըրմընջէ թեւերուն վրայ զեփուին,

Կը բարձրանայ հըծծին մ'անոյշ խոտերէն:

—*

Լայն դաշտերու կանանչութեան մէջ հիմա

Հազար գոյնով ճառագայթներ կը դողան,

Հորիզոնէն տըխուր նըլազ մը կուլայ,

— Ո՛վ երեկուն, երգի քաղցրիկ որորան...

—*

Երկինքներէն կուգայ ժըպտիլ ջուրերուն

Իրկուան աստղը լուսավառ, խընդագին,

— Ես կը յիշեմ խոր տըխութեամբ մ'օրօրուն

Երեկունները Մանկութեան հասակին... —

—*

Ո՛ւ, պարզութիւն երիտասարդ ծաղկումի,

Ո՛ւ, չըլացում ժըպտիլներու կորսւած,

Գիտէ՞ք արդեօք որ դուք եղաք մի առ մի

Ե՛րգ ու մըրմունջ իմ քընարէն վերածնած...

«Երազմեր ու ճառագայթներ» Ամսիպ

ԱՐՄԵՆ-ԵՐԿՐԱՍ